

Eindversl. o/d w.o. nos. 101, 193, 195, 226, 228, 249, 250, 252, 266, 267, 269, 270, 272 en 275. — V. V. over w.o. 275.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
over de ontwerpen van wet tot:

- 1°. vaststelling van het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor *Suriname* over het dienstjaar 1916 (101);
- 2°. invoering van het voorwaardelijk stellen ter beschikking van de Regeering en van de voorwaardelijke plaatsing in eene tuchtschool, benevens eenige wijzigingen in de wet van 12 Februari 1901 (*Staatsblad* n°. 64) (193);
- 3°. naturalisatie van M. BEER, weduwe van J. L. BÜHLER, en 19 anderen (195);
- 4°. overneming van twee gedeelten van den bij de gemeente 's Hertogenbosch in beheer en onderhoud zijnden weg van 's Hertogenbosch naar Best in beheer en onderhoud bij het Rijk (226);
- 5°. goedkeuring van den onderhandschen verkoop aan de gemeente Tilburg van twee perceelen grond aldaar (228);
- 6°. wijziging van het XIde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1922 (249);
- 7°. vaststelling van het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor *Suriname* over het dienstjaar 1917 (250);
- 8°. toepassing van artikel 2, 2de lid, der Pensioenwet 1922, (*Staatsblad* n°. 240), ten behoeve van den oud-ingenieur der marine E. J. BENTHEM (252);
- 9°. wijziging van het tweede hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1921 (266);
- 10°. aanvulling en verhooging van het zevende hoofdstuk A der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1921 (267);
- 11°. verhooging van de begrooting van uitgaven van het Leeningfonds 1914 voor het dienstjaar 1921 (269);
- 12°. goedkeuring van den onderhandschen verkoop aan het Roomsche-Katholiek Kerkbestuur van den Heiligen Mathias te Maastricht van gronden met opstallen aan den Maagdendries, achter de boschbrakken, aldaar (270);
- 13°. goedkeuring van een overeenkomst met de Nederlandsche Amerikaansche Stoomvaartmaatschappij „Holland—Amerika Lijn” te Rotterdam wegens het vervoer van de briefpost, welke in *Nederland* of in andere landen, waarvan een of meer havens worden aangedaan, met de stoomschepen van die maatschappij wordt medegegeven (272);
- 14°. vaststelling van de begrooting van uitgaven van het Fonds voor de uitvoering van de Tiendwet 1907 (*Staatsblad* n°. 222), voor het dienstjaar 1923 (275).

Tegen deze wetsontwerpen bestond geen bezwaar.

Vastgesteld 22 November 1922.

VAN DER HOEVEN.
VAN LANSCHOT.
JANSSEN.
ANEMA.
MENDELS.

VOORLOOPIG VERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN
RAPPOORTEURS over het ontwerp van wet tot
wijziging van het invoerrecht op sigaren. (257)

Enkele leden betuigden bij het afdelingsonderzoek van dit wetsontwerp hunne instemming daarmede en spraken de hoop uit, dat de Minister in deze richting voort zou gaan tot bescherming van verschillende industrieën, die door de bijzondere economische toestanden in ernstige moeilijkheden zijn geraakt.

Handelingen der Staten-Generaal. — 1922—1923. — I.

Andere leden daarentegen meenden grootelijks bezwaar te moeten maken tegen dit wetsontwerp, aangezien zij daarin een eersten stap in protectionische richting zagen. Zij konden zich daarmede in het geheel niet vereenigen, daar zij thans wel het begin zagen, maar niet konden overzien, waar het einde zou zijn. In- en uitvoer moeten volgens hen volkomen vrij zijn, daar ons land daarbij het best vaart. Wel heeft de Regeering ontkend, dat dit ontwerp een protectionistisch karakter draagt, maar dit valt volgens hen toch niet te loochenen.

Dat in den tegenwoordigen tijd een drang naar protectie bestaat, kon, naar verschillende leden opmerkten, niet worden ontkend. Zelfs bij sommigen van hen, die voorheen zeer beslist alle bescherming afwezen, valt eene kentering waar te nemen. Waarschijnlijk moet dit worden toegeschreven aan den wensch, om in deze moeilijke tijden de werkloosheid te verminderen. De leden hier aan het woord waren echter van oordeel, dat, hoe aantrekkelijk dit denkbeeld ook moge schijnen, daaraan weerstand dient te worden geboden. In geval van tijdelijke moeilijke omstandigheden, zooals wij nu beleven, moet, naar zij meenden, geen verbetering worden gezocht door toepassing van kunstmatige middelen; immers die verergeren, hoe goed ook bedoeld, niet zelden den toestand in stede van verbetering aan te brengen. Beter is het de natuur in dezen haar loop te laten en niet in te grijpen.

Andere leden, die onder gewone omstandigheden evenmin protectionistisch gezind waren, deelden dit standpunt echter niet. Zij meenden, dat de huidige buitengewone omstandigheden ook buitengewone maatregelen wettigen. Evenals zulks in den oorlogstijd het geval is geweest, achtten zij ingrijpen, gezien de zeer bijzondere economische omstandigheden, die het gevolg van den oorlog zijn, ook thans nog verantwoord. Zij waarschuwden er voor zich in dezen op een te doctrinair standpunt te stellen.

Van andere zijde werd opgemerkt, dat dit wetsontwerp volstrekt geen stap in eene nieuwe richting beteekent. Onze wetgeving huldigt, zoo werd gezegd, niet zuiver het beginsel van vrijhandel. Het gaat hier daarenboven niet om vrijhandel of protectie, maar er wordt in dit geval alleen rekening gehouden met de veranderde waarde der valuta.

Nog andere leden wezen er op, dat, hoe men over de quaestie vrijhandel of protectie in theorie ook moge oordeelen, dit hier niet ter zake doet, aangezien dit wetsontwerp slechts beoogt te zorgen, dat de bedoeling, die aan de wet van 6 Mei 1921 (*Staatsblad* n°. 713) ten grondslag ligt, worde verwezenlijkt.

Deze opmerking gaf een der leden aanleiding tot de vraag, hoe dan over het karakter van dit wetsontwerp moet worden geoordeeld. Bedoelt het protectie of is het fiscaal; drukt het, zoo vroeg hij verder, alleen de goedkoope sigaren of ook de dure; valt niet eene ernstige belemmering van het vrije ruilverkeer te voorzien, en zijn niet represaillemaatregelen te verwachten, en welk verweer staat hiertegen der Regeering ten dienste? Een ander lid zag in dit wetsontwerp eene extra-bescherming van de fabrikanten en sprak de vrees uit, dat ook deze wet eene uitbreiding van het aantal ambtenaren zal medebrengen. Hij betreurde, dat indertijd niet het stelsel van belasting bij de bron is aanvaard.

Vele leden merkten op, dat zij zich niet wilden verzetten tegen het stellen van de bovengenoemde vragen aan den Minister, doch dat die naar hun oordeel hare beantwoording reeds grootendeels vinden in de wet zelf en in de door de Regeering gegeven toelichtingen.

Vastgesteld den 22sten November 1922.

VAN DER MAESEN DE SOMBREFF.
ARTZ.
BEELAERTS VAN BLOKLAND.
IDENBURG.
VERKOUTEREN.